

ствуващъ, че въ тази душа има любовъ. Ти знаешъ, че въ това пипане има нѣщо свещено, единъ свещенъ трепетъ се разлива въ душата ти. Проговори ли ти, нищо не остава въ тази ржка, всичката тази красота изчезва, като че небето се дига, и ти оставашъ, като Адамъ и Ева, голъ. Азъ съмъ го хваналъ, а той ме пита, казва ми: кажи ми една дума, обичашъ ли ме? Щомъ ме питашъ, ти не вѣрвашъ вече. Въ твоя умъ има изопачена мисль. Ама ти обичашъ ли ме? — Изопаченъ умъ имашъ. Ама говоришъ ли ми Истината? — Е, хубаво, нима ако ти кажа, че говоря Истината не мога да те излъжа? Мога хиляди пѣти да ти кажа обичамъ те, и пакъ да не те обичамъ. Това не е доказателство. А онзи свещенъ трепетъ, който мога да прѣдамъ на душата ти, като те пипна, нима това не е доказателство? И ние сега, съврѣменнитѣ хора, искаме отъ Бога да ни каже, обича ли ни, ще ни спаси ли, да не сме отъ онѣзи голѣмитѣ грѣшници души? Това сж онѣзи изкълчени умове. Като се спремъ прѣдъ Бога, да кажемъ въ себе си: Господи, азъ чувствувамъ Твоята любовъ, азъ чувствувамъ онзи свещенъ трепетъ, Ти си Любовъ, не можешъ да бждешъ нищо друго. Не е казано за Бога, че е умраза. Не, Любовъ е, туй казватъ и ангелитѣ, и арахангелитѣ, всички иерархии. Пропжтувайте цѣлото небе, отъ единия край до другия, всички ще кажатъ, че Богъ е Любовъ. Всички тия сщества сж готови да зложатъ всичко, което сж придобили, за да потвърдятъ това. Ако вие бихте запитали единъ ангелъ — кажи ни, дали ни обича Господъ, той ще ви каже тѣй: „Поискайте по-скоро отъ мене да изгубя всичкото си съзнание, всичко, което съмъ придобилъ въ вѣковетѣ, отколкото да ви отговоря на въпроса, обича ли ви Господъ. Е, питамъ сега: когато вие наричате Бога дълготърпеливъ, знаете ли какзо страдание има въ този живъ Богъ на Любовта? Казвате: обичали ме Господъ? Знаете ли туй свещено сърце, какво нѣщо е, какъ страда? Едно голѣмо сътресение се произвежда. Не само ангелитѣ, но и всички други духове идватъ и казватъ: Богъ е Любовъ! Когато човѣкъ каже, че Богъ не е Любовъ, тогава го натрупватъ съ голѣмо богатство. Натрупватъ го, натрупватъ, и той почва да пѣшка подъ тежестта на богатството, и пакъ е нещастенъ. Е, пи-